

Misiaczek

autor: **Marta Guśniowska**

reżyseria: **Wiesław Czołpiński**

scenografia: **Gintare Vaivadaitė (Litwa)**

muzyka: **Piotr K. Klimek**

Obsada:

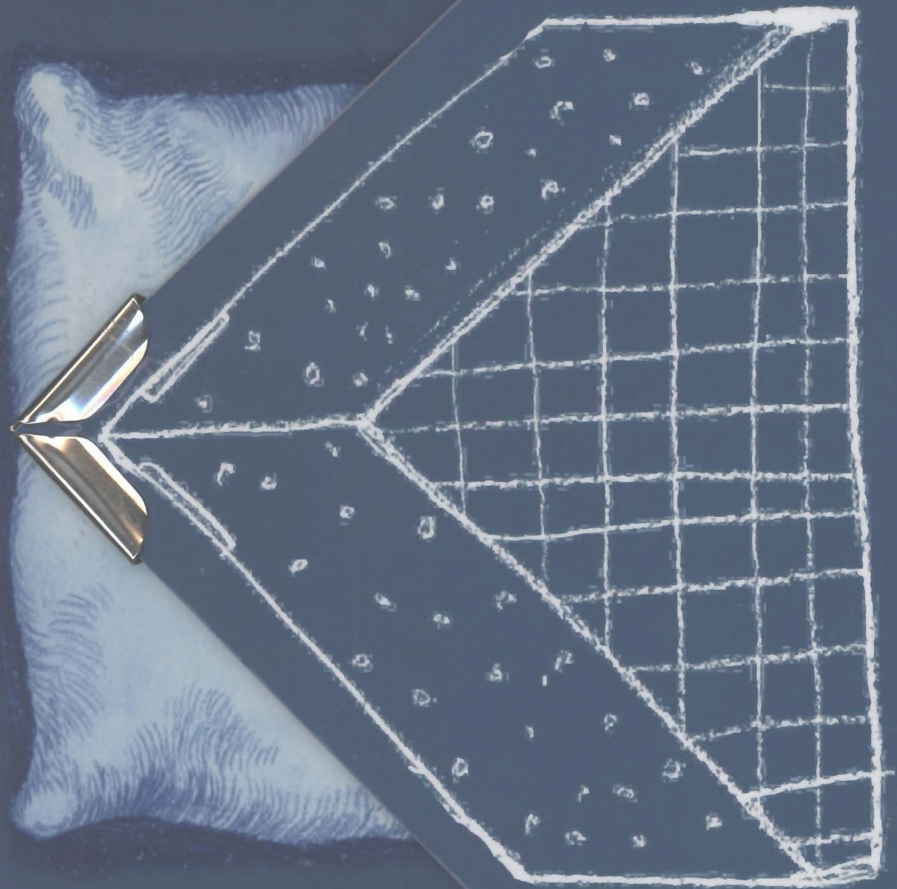
SYLWIA JANOWICZ-DOBROWOLSKA
ARTUR DWULIT

PRAPREMIERA
25 września 2011

BTL, ul. Kalinowskiego 1, 15-875 Białystok, tel. 85 742 50 31, fax 85 742 86 31, e-mail: teatr@btlbialystok.pl, www.btlbialystok.pl

BTL

ZE ZBIORÓW
Instytutu Teatralnego

Misiaczek

Marta
Gusniowska

1

Tekst Misiaczka zamieszczony w niniejszym wydawnictwie jest oryginalną wersją sztuki Marty Gusniowskiej. Przedstawienie Białostockiego Teatru Lalek pod tym samym tytułem, adresowane do najmłodszej publiczności, wykorzystuje skróconą wersję tekstu przygotowaną przez autorkę. Mammy nadzieję, że nasz widzowie zechcą poznać pełną historię Misiaczka. Miłej lektury!

Projekt graficzny:
Andrzej Dworakowski

Wykorzystano projekty scenograficzne
Gintare Vaivadaite (Litwa)
do spektaklu Misiaczek, BTL 2011

Edytor: Marek Waszkiel

Koncepcja serii: Martyna Štěpán-Dworakowska

Koordinacja: Justyna Żamojda

Opracowanie techniczne i przygotowanie do druku:
Magdalena Bazyluk - Arka Druk

Druk: Arka Druk

Wydawca:

© Białostocki Teatr Lalek

Wszelkie prawa autorskie zastrzeżone

ISBN: 978-83-915566-7-2

Misiaczek

Przez Martę Guśniowską

OSOBY:

Aktor – animuje Misiaczka

Aktorka – animuje większość z pojawiających się Zwierzątek

LALKI:

Misiaczek

Zajaczek

Krowa

pszczoła

sroka

Lis

wiewiórka

owce

Mamusia misiacza

Scena przedstawia Las. Cała scenka pokryta jest wykładziną-trawą – z licznymi kwiatkami i grzybkami. Po bokach ścianki podestu ozdobione są jakby „przekrojem gleby” – widać korzonki, namalowane glizdki i inne robaczki.

Widownia – również pokryta wykładziną – trawą, z wieloma kolorowymi poduszkami. W kącie Sceny stoją drzewa – jedno może być trójwymiarowe, z dwa narysowane na horyzoncie. Oprócz tego pomiędzy drzewami wejście do niewielkiej jaskini – można stamtąd wyciągnąć lalkę Misiaczka.

Poza tym na Scenie z dwa pniaki – jakby pozostałości po wyciętych drzewach – dość duże, mogące pełnić funkcję siedziska dla Aktorów, ale i pojemnika na lalki. Misiaczek zaś niech będzie, śliczny, klasyczny, pluszowy...

2

(Aktorka krząta się po foyer – chodzi, mówi coś pod nosem – wreszcie zauważa Dzieci...)

AKTORKA

Oooo... Mamy gości! Wszyscy do nas? Cudownie, cudownie... Zapraszamy... My bardzo lubimy gości... Zapraszamy Was do naszego Domu! (otwiera drzwi – pojawia się Las...)

A ja nie powiedziałam Wam, że mieszkamy w Lesie? Tak! To Las jest naszym Domem... A Wy jesteście Gośćmi w Lesie... A jak zachowują się goście? Grzecznie! Ściągają butki... Siadają wygodnie... Nie hałasują... I dbają o wszystko dokoła... Dbają o Las...

(Dzieci wchodzi, siadają – Las jest przyjemny, klimatycznie oświetlony, słychać cichutkie ćwierkanie ptaszków i inne leśne dźwięki...)

Rozgośćcie się! Proszę bardzo. Siadajcie.

(zauważa Aktora, który chrapie w najlepsze)
No wiecie co? (nachyla się – krzyczy) Halo!

AKTOR

Co?! Co, co?! Kto dzwoni?!

AKTORKA

Nikt nie dzwoni. Mamy Gości...

AKTOR

Gości? Gości!!!
(wstaje)

AKTORKA

Dzieci przyszły, a Ty chrapiesz.

Aktor

Aktorka

3

AKTOR

Ale ja wcale nie chrapię.

AKTORKA

Chrapiesz, chrapiesz...

AKTOR

Kiedy nie chrapię!
Chrapałem, ale już nie chrapię!

AKTORKA

Ach tak? A to?
(rozlega się chrapanie)

AKTOR

Ale...to nie ja! No przecież ja jestem tu!
A chrapanie dobiega stamtąd!

AKTORKA

Stamtąd?

AKTOR

Stamtąd... *(podchodzi do Groty, zagląda)*
Jak smacznie śpią...

AKTORKA

Kto taki?

AKTOR

Niedźwiedzie. Zapadły w swój zimowy sen.
Bo w Lesie tak już jest, że niektóre Zwierzaczki zasypiają przed zimą...

(zaczynają opowiadać bajkę...)

AKTOR

„Nadeszła jesień, złocista jesień...

Zaczerwieniło się w całym Lesie.

(Aktorka rozsypuje czerwone liście)

Już tylko czekać, gdy przyjdzie zima!

A zimę w Lesie ciężko przetrzymać.

Trzeba zapasów mieć wór na względzie...

(pojawia się Wiewiórka)

WIEWIÓRKA

(siedząca na drzewie, żeby Aktorka mogła podejść i animować, albo Aktorka otwiera „drzwiczki” dziupli

i tam widzimy Wiewiórkę)

Ja mam orzeszki oraz żołędzie!

AKTOR

Lub jak Niedźwiedzie – fakt to nienowy, Zapaść po prostu w swój sen zimowy...”

AKTORKA

I co? I One tak całą zimę prześpią?

AKTOR

Calutką...

AKTORKA

(ciszej)
To może nie przeszkadzajmy Im...
(odchodzi od Groty – mówi do Dzieci)
„Jak słyszeliście w grocie pobliskiej Spały już smacznie Niedźwiadki wszystkie...”

MISIACZEK

(na razie Jego głosik)
Nie wszystkie...

AKTORKA

(rozgląda się)
Słucham?

MISIACZEK

Nie wszystkie...

AKTORKA

Kto to powiedział?

AKTOR

Nie ja!

AKTORKA

Ja też nie!

AKTOR

Dzieci?

AKTORKA

Nie... To kto?

(pojawia się Misiaczek – Aktor wyciąga Go z Groty)

MISIACZEK

Ja...

AKTORKA

„Miały spać wszystkie – a jest inaczej!
Jeden Miś nie śpi...”

MISIACZEK

Nie Miś! Misiaczek...

AKTORKA

Mały Misiaczek wyczłapał z Groty:
Bo nie mógł zasnąć...

MISIACZEK

Ba! Wiem coś o tym!
W Grocie warunki mam komfortowe:
Czysto, wygodnie, poślanie nowe,
Ani za twardo, ani za jasno:
A mimo wszystko nie mogę zasnąć!”

AKTORKA

I co teraz?

5

AKTOR

Nie wiem!

PIOSENKA**AKTORZY**

(śpiewają)

„Co zrobić, kiedy sen
Spakował rzeczy swe
I odszedł, odszedł hen
Gdzie szukać go? No
gdzie?”

Co zrobić, zrobić co?
Głowimy się, ho, ho!

Co zrobić, kiedy sny
Odwiedzić nie chcą
nas?
Gdy gwiazd tysięcy
trzy
Mrugają: „Spać już
czas!”

Co zrobić, zrobić co?
Głowimy się, ho, ho!”

AKTORKA

(do Misiaczka)

„Misie spać muszą!
To w ich naturze.

MISIACZEK

A ja nie zasnę! Oczka nie
zmruję...

AKTORKA

To ci dopiero!
To ci żart Losu!
Czas na zaśnieńcie wynaleźć
sposób...”

AKTOR

Ale jaki sposób?

AKTORKA

No właśnie nie wiem...

AKTOR

„Myślały wszystkie
Zwierzaczki w Lesie:
Co to takiego, co sen
przyniesie?
Myślały Dziki, Jelenie rączę,
Dzięcioł, Wiewiórka...

(pojawia się Zajączek)

ZAJĄCZEK

*(animowany przez
Aktorę, może wyciągnie-
ty z jednego z pniaków)*
I ja! Zajączek...
I wymyśliłem...
Sposób na spanie
Jest bardzo prosty – to
kołysanie!”

AKTOR

No pewnie!

6

AKTORKA

Musimy tylko
zbudować kołyskę.

AKTOR

Kołyskę? Hamak!
Trzymaj sznurek!

*(tworzy się
prowizoryczny hamak
ze sznurka)*

AKTOR

Trzymam! Trzymam
mocno! *(trzyma mocno,
ale nagle orientuje się,
że nic z tego nie wynika)*
I co?

AKTOR

I kołyszemy...
*(próbują kołysać, ale
machają w dwie różne
strony, więc nie
wychodzi to zbyt
dobrze...)*
Może poprośmy
o pomoc naszych
małych gości...
*(oddają sznurek
Dzieciom)*

Proszę bardzo...

AKTOR

Trzymacie mocno?

AKTORKA

Żeby Misiaczek nie
spadł!

MISIACZEK

(wskakuje na hamak)
No właśnie! Żebym nie
spadł...

AKTOR

„I raz i dwa! I raz i dwa!
I bujasz ty i bujam ja!
I dwa i trzy! I dwa i trzy!
I bujam ja i bujasz ty!”

*(wierszyk ów może być
powtarzany z Dziećmi)*

AKTORKA

I jak tam? Misiaczek
śpi?

MISIACZEK

Nie śpię! Się bujam!
Ale zabawa!

AKTORKA

Stop! Misiaczku! To nie
miała być zabawa! To
miało Cię uśpić...

MISIACZEK

Ojej... No to się nie
udało...

AKTORKA

(zwija hamak)
„Hamak nic nie da –
widać to jasno...”

MISIACZEK

No a ja dalej nie mogę
zasnąć...”

7

AKTORZY

„Więc znowu wszyscy martwią się dzisiaj:
Co trzeba zrobić, by uśpić Misia?”

(siedzą i myślą)

AKTOR

„Pomysł pojawił się z niedaleka
Trzeba Misiowi dać kubek mleka!”

AKTORKA

To świetny pomysł! Sukces gotowy!
Należy pobiec do Pani Krowy!

AKTOR

Tuż nieopodal było pastwisko,
Więc Pani Krowa słyszała wszystko:

(pojawia się Krowa)

KROWA

(może to być sama gadająca głowa – wkłada się rękę w rękaw w kropki, zakończony głową – wystaje spomiędzy drzew)
Słyszałam wszystko.

Potrzeba mleczka?

Chętnie naleję Wam do kubeczka.

Mam ciepłe mleko – zdrowe i świeże:

Niech każdy pije, niech każdy bierze!

(Aktor bierze mleko od Krowy)

AKTOR

Dziękuję, Pani!

KROWA

Pijcie na zdrowie!

Sprawia przyjemność to każdej Krowie!”

(Krowa znika)

AKTOR

„Jest świeże mleko!

AKTORKA

Niesiemy właśnie!

Gdy je wypijesz – na pewno zaśniesz!

(podaje Misiaczkowi)

Żeby się tylko nie wychlupało!

Misiaczek

Marta Guśniowska

autor: **MARTA GUŚNIOWSKA**

reżyseria: **WIEŚLAW CZOŁPIŃSKI**

scenografia: **GINTARE VAIVADAITĖ** (Litwa)

muzyka: **PIOTR K. KLIMEK**

Obsada:

SYLWIA JANOWICZ-DOBROWOLSKA

ARTUR DWULIT

prapremiera 25 września 2011

MISIACZEK

Nie lubię mleka... Wolę kakao..."

AKTORKA

Nie ma kakao! Jest mleko.
No! Pij... Pij...

MISIACZEK

„Niesłodkie mleko wnet mi
zaszkodził!
Może by można... lekko
po-miodzić?"

AKTORKA

Skąd ja Ci wezmę miód?

AKTOR

No właśnie? Skąd?

*(i tu zabawa z Dziećmi – pytanie
kto daje nam miód, jak bzzczą
Pszczoły – zabawa w odgłosy
„bzy-bzy-bzy”)*

PIOSENKA

„Bzy-bzy-bzy! Bzy-bzy-bzy!
Dobry miodek nie jest zły!
Bzy-bzy-bzy! Bzy-bzy-bzy!
Miód lubimy: ja i ty!

Bzy-bzy-bzy! Bzy-bzy-bzy!
Dobry miodek nie jest zły!
Bzy-bzy-bzy! Bzy-bzy-bzy!
Miód osłodzi wszystkie sny!"

(pojawia się Pszczoła)

PSZCZOŁA

„Czyżby ochotę miał ktoś na
miodek?
Proszę uprzejmie! To miodku
spodek!"

AKTOR

Dziękuję! Misiaczek się ucieszył!

*(Pszczoła znika – wracają do
Misiaczka)*

9

AKTORKA

„Łyknij, Misiaczu! Z zachwytu
młaśniesz!
A gdy wypijesz – na pewno
zaśniesz..."

(Misiaczek pije)

MISIACZEK

Przyznam, że niezłe! Miód mi
smakuje!

AKTORKA

To teraz zaśniesz?

MISIACZEK

Może... Spróbuję..."

*(Misiaczek zasypia – wszyscy
patrzą na Niego z trwogą, żeby
się nie obudził... Misiaczek
wierci się i pochrapuje, co
wskazuje na to, że zasnął na
dobre...)*

AKTOR

Udało się!

AKTORKA

Udało! *(do Dzieci)* Tylko ciiii...
Żeby Go nie obudzić..."

AKTOR

Ciiii...

AKTORKA

Ci-ci-ci...

MISIACZEK

(budząc się)

„No nie! No nie! No nie! No nie!
Teraz po mleku siku mi się
chce..."
(idzie się wysikać – zaraz wraca)

AKTORKA

No nie... I co teraz?

MISIACZEK

„Nici z mej drzemki – to przecież
jasne:
Jak się zbudziłem – to już nie
zasnę..."

10

*(Aktorzy siadają
i zastanawiają się)*

AKTORZY

„Więc znowu wszyscy martwią
się dzisiaj:
Co trzeba zrobić, by usnąć
Misia?”

AKTOR

Wtem ktoś przyleciał do nas
z wysoka!

(pojawia się Sroka)

SROKA

(Aktorka bierze Srokę z drzewa)
Wiem, co Was trąpi! Wiem, jakem
Sroka!
Przysłuchiwałam się temu
z drzewa...
Gdy spać nie można – trzeba
poziewać!”

MISIACZEK

Po...poziewać?

SROKA

„Nic nie przywoła tak dobrze
spania
Jak mój mistrzowski pokaz

ziewania!

(ziewa ostentacyjnie)
Proszę! O proszę! Ziewam
wspaniale!
(do Dzieci)
Ziewajcie ze mną! Proszę! No,
dalej!”
(Sroka ziewa)

AKTOR

Ziewajmy wszyscy! Ziewanie jest
zaraźliwe! Może Misiaczek też
zacznie ziewać i w końcu zaśnie.
Ziewajcie! No! Kto szerzej!
Dobrze! Świetnie! Ziewamy...

*(i tu zabawa z Dziećmi
w ziewanie...)*

SROKA

„Ziewaj, Misiaczkule!”

MISIACZEK

Mogę raz ziewnąć...

SROKA

Ziewaj, a zaśniesz! Zaśniesz, na
pewno!
Ziewaj szeroko!
Szerzej! Szeroko!

11

MISIACZEK

Szerzej nie mogę...
*(ziewa szeroko,
szeroko, szeroko...
i w konsekwencji przez
przypadek połyka
Srokę!)*
Gdzie jesteś?! Sroko?!”

AKTOR

No gdzie Ona jest?!

AKTORKA

Nie wiem! Była tu
przed chwilą... *(do
Dzieci)* Gdzie Sroka?
*(Dzieci pewnie krzyczą,
że Misiaczek Ją połknął)*
Co?! Gdzie?! Nie
widzę... Słucham? Co
takiego? Jak to?!
Misiaczek Ją połknął?!
(do Misiaczka)
Misiaczkule!

MISIACZEK

Hy?

AKTORKA

Otwórz buzię!

MISIACZEK

Y-y...

AKTORKA

Otwórz buzię!
(Misiaczek zaciska usta)
Połknąłeś Srokę?

MISIACZEK

Nie!
*(mówiąc otwiera buzię
– Sroka wylatuje z buzi
Misiaczka)*

SROKA

„No to ci skandal!
Zbrodnia w dzień biały!
Niemał mnie pożar!
Zjadł mnie ten Mały!
A w gardle strasznie,
ciemno i ciasno!
(odlatuje)

MISIACZEK

No a ja dalej nie mogę
zasnąć...

AKTORKA

Więc znowu wszyscy
martwią się dzisiaj:

12

Co trzeba zrobić, by
uścić Misia?

AKTOR

Wtem jakby
w krzakach ktoś
zaszeleścił...
Nos miał spiczasty...

(pojawia się Lis)

LIS

(wychodzi zza krzaka)
I dobre wieści!

Lis się nazywam i radę
cenną

Mam na misiową
straszłą bezsenność.

Najpierw zaś proszę,
by nie nazywać

Mnie „chytym Lisem”.
Taki nie bywam!

To kłamstwo wielkie
oraz obraza.

Chcę szlachetnością
się tu wykazać:

Przynoszę radę za
darmo! Za nic!

Bowiem szlachetność
ma nie zna granic!”

AKTOR

No dobrze, to już nie
gadaj tyle o tej swojej
szlachetności, tylko się
nią wykaż.

LIS

A no tak...
Rzeczywiście...
Kontynuując...
(dekluuje)

„Gdy spać nie możesz
z nieznanych przyczyn:
Musisz po
prostu... Owce
policzyć!”

AKTOR

No przecież!

AKTORKA

To świetny pomysł!

AKTOR

Brawo, Lisie!

LIS

„Nic to! Drobnostka!
Niech wszyscy wiedzą
Jak dobre chęci w nas,

Lisach, siedzą...”
(odchodzi dumny)

AKTOR

Teraz tylko trzeba
policzyć Owce!

AKTORKA

Nic prostszego!

MISIACZEK

„Tak, nic prostszego! –
tak każdy krzyczy,
Lecz co gdy Misio nie
umie liczyć?”

AKTORKA

Nie umiesz liczyć?

MISIACZEK

Jestem za mały
Jeszcze mnie Sowy
w szkole nie chciały,
Jeszcze troszeczkę
muszę podrosnąć.
Może mnie przyjmą
następną wiosną...”

AKTORKA

Więc co
zrobimy?

13

AKTOR

(do Dzieci)
A Wy? Wy też nie
umiecie liczyć? Ale
wiecie co? Ja umiem!

AKTORKA

Ja też umiem!

AKTOR

Więc pomożemy
Misiaczkowi policzyć
wszystkie Owce!

*(Aktorzy liczą, Dzieci
powtarzają – Aktorka
bierze Owce – będą
cztery)*

OWCA I

Beee! Beee! Beee!
Policzcie mnie!

AKTOR

Raaa!

OWCA II

I jeszcze ja! I jeszcze ja!
Jestem Owieczka
z numerem dwa!

AKTOR

Dwaaa!

OWCA III

Zaraz się zaczną
najmilsze sny!
Gdy policzycie –
numerek trzy!

AKTOR

Trzyyyy!

*(Misiaczek już prawie
zasypia)*

OWCA IV

„Owca to zwierzak
bardzo uparty!
Więc się upieram –
mam numer czwarty!”

AKTORZY

*(ciszej, bo widzą
zasypiającego
Misiaczka)*
Czteeeryyyy...

OWCA I

Kto cztery? Jak cztery?
To ja mam numer
cztery!

OWCA II

Nie – ja mam!

OWCA III

Ja mam!

OWCA IV

Ja mam!

*(Owce mogą też beczeć,
zamiast się kłócić
słownie – byle by
zrobiły duuużo hałasu)*

AKTORKA

(chowa Owce)
Ciii! Owce! Cicho! Bo
obudzicie Misiaczka!

MISIACZEK

(przebudziwszy się)
„Przecież nie zasnę
w takim hałasie:
Owiec beczenie ma
wielki zasięg!
Trudno – dla
wszystkich chyba
to jasne,
Że tej jesieni
raczej nie zasnę...”

14

AKTORZY

„Więc znowu wszyscy
martwią się dzisiaj:
Co trzeba zrobić, by
uśpić Misia?”

MISIACZEK

Kto jeszcze pomysł ma
– niech wystąpi!

*(rozgląda się – Aktorzy
również – ale nikogo
nie ma)*

No? Kto ma pomysł?

Nie bądźcie skąpi!

Kto mi podpowie jak
zasnąć błogo?

Jak to? Nikt nie wie?

Nie ma nikogo?

AKTORKA

Wtedy dopiero Miś
nasz zrozumiał,
Że nikt Mu w Lesie
pomóc nie umiał...
Bowiem jesienią to
sprawa rzadka,
By nie śpiącego spotkać
Niedźwiadka...

*(siadają i patrzą na
smutnego Misiaczka)*

MISIACZEK

I co ja pocznę? Gdzie
się podzieję?

Gdy tu tak zimno,
mroźno i wieje...

W spizarcie pustka –
gorzej niż skromnie!

Więc co ja pocznę?

Chyba już po mnie...

AKTORKA

Po czym zapłakał
smutno Misiaczek...

AKTOR

Lecz nagle z Groty...

*(z groty wychodzi
Mamusia Misiaczka)*

MAMUSIA

A któż tak płacze?
Każda Mamusia pozna
płacz synka.

Co jest, Misiaczku?

Skąd taka minka?

MISIACZEK

Bo wszystkie Misie śpią
o tej porze,

Tylko Misiaczek zasnąć
nie może!

Próbowaliśmy już tu
wszystkiego

I nic nie dało! I wciąż
nic z tego!

Już wszystko na nic!

Już wszystko jasne:

Ja... Twój Misiaczek...

Nigdy nie zasnę...

MAMUSIA

(prytuliwszy Misiaczka)

Mój Ty głuptasku...

Każdy wie o tym:

Jeśli ze spaniem Miś
ma kłopoty

Musi przytulić się do
swej Mamy.

I wszystkie łęki znikną
tym samym.

Mama przytuli Cię

i zaśpiewa...

Zatańczą liście,

zazumią drzewa,

I nim ostatnia
gwiazdka przygaśnie

Zaśniesz, Misiaczku,

spokojnie
zaśniesz...

15

(kołysanka Mamusi)

MISIA MAMUSIA

(śpiewa)

„Śpij Misiaczku, śpij Malutki,

Mama jest tuż, tuż...

Precz odgoni wszelkie smutki,

Zaśnij, zaśnij już...

Śpij, Misiaczku, śpij, Kochanie,

Oczka śliczne zmrucz,

A gdy zbudzisz się, gdy wstaniesz

Wiosna będzie już...

Śpij, Misiaczku, śpij, Okruszku,

Główkę miękko złoż,

Zawsze będziesz w mym serduszku,

Zaśnij, zaśnij już..."

AKTOR

I co? Zasnął?

AKTORKA

Zasnął. Malutki...

(uśmiecha się do Misiaczka)

„Niech śpi spokojnie, mały Misiaczek...

Gdy się obudzi – będzie inaczej...

AKTOR

...bo będzie wiosna! Ciepła, zielona...

Wtedy koniecznie wróćcie tu do nas.

AKTORKA

Bo razem z wiosną przyjdzie zabawa!

AKTOR

I nasz Misiaczek!

AKTORKA

Czekamy na Was!"

(i na koniec piosenka...)

AKTORZY

(śpiewają)

„Co zrobić, kiedy sen

Spakował rzeczy swe

I odszedł, odszedł hen

Gdzie szukać go? No gdzie?

W ramionach Mamy swej,

Tatusia, Cioć czy Babć!

Wśród bliskich trosk jest mniej

I można smacznie spać...

Więc gdy niegrzeczny sen

Spakuje rzeczy swe

I pójdzie, pójdzie hen,

Do Mamy przytul się!"

KONIEC

16

Misiaczek

Marta Guśniowska

autor: **MARTA GUŚNIOWSKA**

reżyseria: **WIESŁAW CZOLPIŃSKI**

scenografia: **GINTARE VAIVADAITĖ** (Litwa)

muzyka: **PIOTR K. KLIMEK**

Obsada:

SYLWIA JANOWICZ-DOBROWOLSKA

ARTUR DWULIT

prapremiera 25 września 2011

Tekst *Misiaczek* zamieszczony w niniejszym wydawnictwie jest oryginalną wersją sztuki Marty Guśniowskiej. Przedstawienie Białostockiego Teatru Lalek pod tym samym tytułem, adresowane do najmłodszej publiczności, wykorzystuje skróconą wersję tekstu przygotowaną przez autorkę. Mamy nadzieję, że nasi widzowie zechcą poznać pełną historię *Misiaczka*. Miłej lektury!

Projekt graficzny:
Andrzej Dworakowski

Wykorzystano projekty scenograficzne
Gintare Vaivadaitė (Litwa)
do spektaklu *Misiaczek*, BTL 2011

Edytor: **Marek Waszkiel**

Koncepcja serii: **Martyna Štěpán-Dworakowska**

Koordinacja: **Justyna Żamojda**

Opracowanie techniczne i przygotowanie do druku:
Magdalena Bazyluk - Arka Druk

Druk: **Arka Druk**

Wydawca:
© Białostocki Teatr Lalek

Wszelkie prawa autorskie zastrzeżone

ISBN: 978-83-915566-7-2

BTL

BIAŁOSTOCKI TEATR LALEK

Dyrektor Marek Waszkiel

ul. Kalinowskiego 1, 15-875 Białystok

tel. 85 742 50 31, fax 85 742 86 31

e-mail: teatr@btl.bialystok.pl, www.btl.bialystok.pl